

Η εισήγησή του Προέδρου της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Μάκη Μπαλαούρα προς τον αρμόδιο Επίτροπο για τις Οικονομικές και Δημοσιονομικές Υποθέσεις Πιέρ Μοσκοβισί, στη κοινή συνεδρίαση Επιτροπών της Βουλής

“Χαιρετώ και εγώ τον κ. Επίτροπο, τον κ. Μοσκοβισί και υπενθυμίζω σε όλους μας ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο ανησυχίας και αναταραχής, γύρω από μας, κοντά σε εμάς, πολύ δίπλα σε εμάς: Το BREXIT, το πραξικόπημα προχθές στην Τουρκία, το προσφυγικό και τα δόλια χτυπήματα του ISIS. Ο κ. Μοσκοβισί είπε ότι είναι Γάλλος. Πρέπει να πω ότι είμαστε και εμείς Γάλλοι μαζί σας σε αυτό το δύσκολο αγώνα για την πάταξη της τρομοκρατίας και των τυφλών χτυπημάτων.

Κύριε Μοσκοβισί, κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστά τα προβλήματα από τότε που μπήκε η χώρα μας στα προγράμματα. Τα ξέρουμε όλοι, αλλά τα υπενθυμίζω. Το χρέος εκτινάχθηκε από το 120% το 2009 στο 177% το 2015. Ταυτόχρονα, είχαμε μια πρωτοφανή ιστορικά κατάσταση, το 25% του εισοδήματος, του πλούτου της χώρας να χάνεται, το 26,5% του πληθυσμού να είναι άνεργοι και η πρωτοπορία, δυστυχώς, των νέων να είναι άνεργοι πάνω από 58,3%. Τέλος, η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός ξεπέρασε το 36%.

Βγαίνουν δυνάμεις, ακόμη και χθες βγήκαν ελληνικά μέσα, που καταγράφουν τα 7 λάθη του ΔΝΤ. Πρόσφατα, εδώ και ένα μήνα η κυρία Λαγκάρντ, ακόμη μια φορά παραδέχτηκε ότι στην ελληνική περίπτωση έγιναν μεγάλα λάθη. Λάθη λοιπόν, λάθη ξανά, λάθη πάλι. Γιατί άραγε; Μήπως πειραματίζονταν «στον κασίδη το κεφάλι»; Δεν ξέρω πώς θα μεταφραστεί η έκφραση αυτή, αλλά έχει ενδιαφέρον.

Τον Ιούλιο 2015, μετά από την πιστωτική ασφυξία που επέβαλαν στη χώρα μας, υποχρεώθηκε η ελληνική κυβέρνηση να δεχθεί ένα νέο μνημόνιο.

Εμείς, οι βουλευτές και η Κυβέρνηση, καθ’ ολοκληρία, με τα μάτια μας στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, υπηρετούμε αυτό το πρόγραμμα, προσδοκώντας να αρχίσουν τα πρώτα ελπιδοφόρα φώτα να φαίνονται στον ορίζοντα.

Όμως, είναι διαφορετικό πράγμα η υλοποίηση του προγράμματος και διαφορετικό η ασφυκτική επιτήρηση, κύριε Επίτροπε, από τα τεχνικά κλιμάκια σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής,

οικονομικής και κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτός «ο στενός κορσές». Περιμένουμε, λοιπόν, να τελειώσει και η δεύτερη αξιολόγηση, προκειμένου η χώρα μας, όπως είπατε και εσείς, να γίνει και να της συμπεριφέρονται, σαν μια κανονική χώρα.

Όσον αφορά στο χρέος, έχουν γίνει βήματα σημαντικά, όμως την μπάλα, δυστυχώς, την παίζει, μόνο το Δ.Ν.Τ. και η Ε.Ε. είναι απύσχα. Το ίδιο ισχύει και για τα πρωτογενή πλεονάσματα, παρά το γεγονός της θετικής θέσης της Τράπεζας της Ελλάδος και, όπως μας είπε ο κ. Στουρνάρας, από τις συζητήσεις τους, και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Και εδώ, είναι άφωνα τα κεντρικά όργανα λήψης αποφάσεων της Ε.Ε.

Σχετικά με τα εργασιακά: Το συγκριτικό πλεονέκτημα της Ευρώπης είναι το εργασιακό περιβάλλον και το κράτος πρόνοιας. Επομένως, δεν μπορεί να περάσουν οι ακραίες θέσεις του Δ.Ν.Τ., το οποίο έχει εμπειρίες από άλλα κράτη, της Αφρικής, της Νότιας Αμερικής κ.λπ. Θέλουμε και απαιτούμε να ισχύουν και σε εμάς, αυτά που ισχύουν στην Ευρώπη.

Στο προσφυγικό θα ήθελα να κάνω μια μεγαλύτερη παρουσίαση. Αυτή η κατεστραμμένη χώρα, οι δυστυχούντες άνθρωποι, το βλέπουμε στα νησιά μας, αγκάλιασαν, έσωσαν με κίνδυνο της ζωής τους, έδωσαν το υστέρημά τους, ενώ άλλοι, την ίδια ώρα, σήκωναν φράχτες.

Στο Ευρωκοινοβούλιο, το Φεβρουάριο που μας πέρασε, σε μια ερώτηση που σας έκανα, μου απαντήσατε, και για πρώτη φορά επίσημα υπήρξε αυτή η απάντηση, ότι οι δαπάνες για το προσφυγικό θα καλυφθούν από την Ε.Ε.

Η Κυβέρνηση, όλο αυτό το διάστημα, έκανε μεγάλους άθλους, ξεκινώντας από το μηδέν. Δεν υπήρχαν υποδομές, δεν υπήρχε στελέχωση, δεν υπήρχαν κέντρα φιλοξενίας, δεν υπήρχε ταυτοποίηση. Τα προβλήματα, όμως, παραμένουν και είναι κυρίως προβλήματα χρηματοδότησης. Μας ζήτησαν από τα λίγα χρήματα που δίνουμε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να δώσουμε για το προσφυγικό. Μας ζήτησαν οι πόροι του ΕΣΠΑ να ανακατευθυνθούν και αντί να πηγαίνουν στην ανάπτυξη, να πηγαίνουν στη στήριξη των προσφυγικών δομών. Επίσης, τα εθνικά προγράμματα μπορούν να καλύψουν μόνο ένα μέρος.

Επομένως, ζητάμε πρόσθετη και εμπροσθοβαρή χρηματοδότηση για το προσφυγικό. Για παράδειγμα, οι δαπάνες της Ελλάδας μέχρι τώρα είναι 280 εκατ. και μόνο 88 εκατ. διατέθηκαν από την Ε.Ε., τα οποία, φυσικά, είναι ελάχιστα για τις ανάγκες που υπάρχουν. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι δόθηκαν τριπλάσια χρήματα σε διεθνείς οργανισμούς από ό,τι στην Ελλάδα, που σηκώνει όλα τα βάρη.

Για όλα αυτά, κύριε Μοσκοβισί, για τη χώρα, για την Ευρώπη και τους πολίτες της, επιθυμούμε ευήκοον ους, όπως και σε άλλες στιγμές, τη θετική στάση σας, για να υπερβούμε την κρίση, όπως είπατε, σύντομα, και να χαρίσουμε ξανά το χαμόγελο της ελπίδας στα χείλη των Ελλήνων.”